

ИЗЛОЖБА

Руска емиграција
у писмима Двору и
Влади
Краљевине Југославије
(1920-1939)

ВЫСТАВКА

Русская эмиграция
в письмах Двору и
Правительству
Кролевства Югославии
(1920 -1939)

КАТАЛОГ

*Ваше Высоко превосходительство,
Милостивый Государь
Николай Пашич ...*

*Его Королевскому Величеству
Королю-рыцарю Александру Первому Объединителю ...*

*Примите, Господин Председатель, уверение в глубоком
моем почтении и таковой же преданности ...*

Београд, 21. јануар 1999. године
Белград, 21 января 1999 года

Одговорни уредник

Јован П. Поповић
директор Архива Југославије

***Аутор шекста “О руским
избежлицама у Југославији”***

мр Мирослав Јовановић

Изложбу и каталог припремио

мр Комнен Пијевац

Сарадници

Димитрије Спасојевић
Костадин Гигић

Превод на руски језик

мр Олга Кирилова

Техничко уређење

Костадин Гигић

Штампа

Служба за заједничке послове
савезних органа,
Београд, 1999. г.

Тираж

500

Ответственный редактор

Јован Попович,
директор Архива Југославије

***Автор текста “О Русских
беженцах в Югославии”***

кандидат исторических наук
Мирослав Йованович

Выставку и каталог подготовил

кандидат философских наук
Комнен Пиевац

Сотрудники

Дмитрий Спасоевич
Костадин Гигич

Превод на русский язык

кандидат филологических наук
О.Л. Кириллова

Технический редактор

Костадин Гигич

Реализация

Объединенная служба
делопроизводства органов
союзного значения
Белград, 1999 г.

Тираж

500

АРХИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ
АРХИВ ЈУГОСЛАВИИ

О РУСКИМ ИЗВЕШТАЈИМА У ЈУГОСЛАВИЈИ

ИЗЛОЖБА
РУСКА ЕМИГРАЦИЈА
У ПИСМИМА ДВОРУ
И ВЛАДИ КРАЉЕВИНЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ
(1920-1939)

ВЫСТАВКА
РУССКАЯ ЭМИГРАЦИЯ
В ПИСЬМАХ ДВОРУ
И ПРАВИТЕЛЬСТВУ КОРОЛЕВСТВА
ЮГОСЛАВИИ
(1920-1939)

Београд, 21 јануар 1999. године
Белград, 21 јанвара 1999 года

О РУСКИМ ИЗБЕГЛИЦАМА У ЈУГОСЛАВИЈИ

Владислав Албинович Мајевски, руски историчар, и сам избеглица, изрекао је следећу оцену: *"Говорећи о благородном и широко-гостопримљивом односу Југославије према руској емиграцији, која је нашла своје место у државном и друштвеном животу земље, треба приметити да руски људи нису остали дужни Југославији, и благодарећи особеностима руске природе, својим поштенним радом учинили су земљи несумњиве услуге у различитим областима живота"*. Констатација Мајевског указује на два важна аспекта проблема боравка, живота и рада руских избеглица у Краљевини Југославији - први се односи на проблем прихватања Руса у новој средини, а други на њихов допринос развоју нове државе.

У доба Грађанског рата у Русији (1918-1920) и након њега, 45.000

АРХИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ • АРХИВ ЈУГОСЛАВИЈИ

О РУССКИХ БЕЖЕНЦАХ В ЮГОСЛАВИИ

Руски историк и беженец Владислав Албинович Маевский, оценивая взаимоотношения Королевства Сербов, Хорватов и Словенцев (Югославии) с беженцами из России, выделяет два важнейших аспекта: первый связан с приемом, оказанным россиянам новой средой, второй - с их вкладом в развитие недавно образованного государства. *"Говоря о благородном и широко-гостопримном отношении Югославии к русской эмиграции, нашедшей применение своих сил в области государственной и общественной жизни страны, следует отметить, что за это русские люди не остались в долгу перед Югославией и, благодаря особенностям русской природы, своим честным трудом оказали стране несомненные услуги в различных областях жизни"*.

Во время и после Гражданской войны в России (1918-1921) сорок пять тысяч русских беженцев нашло пристанище в Королевстве Сербов Хорватов и Словенцев. Эмиграция пятью мощными волнами шла с весны 1919 года до осени 1921 года. К середине двадцатых годов число русских

руских избеглица нашло је прибежиште у новоформираној Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца (Југославији). Дошли су у пет великих имиграционих таласа, од пролећа 1919. до јесени 1921. године. Средином двадесетих година број руских избеглица почео се осипати, да би их пред избијање рата 1941. у Краљевини било око 25.000.

Слободно се може констатовати да никада у својој историји, ни пре ни после овог егзодуса, југословенски простори нису доживели већи прилив и концентрацију високообразованог становништва у краћем временском периоду. Већ и сам податак да је међу Русима у Југославији углавном доминирала тзв. радна интелигенција, указује на чињеницу да се у годинама Грађанског рата догодио својеврстан "прогон елите" из Русије. Прецизне статистичке анализе показују да је 62% од целокупног броја Руса у Југославији имало средње образовање, а чак 13% факултетско образовање. Таква социјална слика руске избегличке групе у потпуности је одударала од претежно аграрне структуре друштва Краљевине СХС, у којој је у то доба преко 50% становништва било неписмено. Био је то сусрет две културе, руске традиционалне и урбане и домаће, такође традиционалне, али претежно руралне. Временом су се

АРХИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ • АРХИВ ЈУГОСЛАВИИ

беженцев начало сокращаться, и ко Второй мировой войне (1941) их осталось около двадцати пяти тысяч.

Можно с уверенностью утверждать, что ни до, ни после великого русского исхода, югославянские земли не знали такого прилива и концентрации высокообразованного населения. Тот факт, что среди россиян, оказавшихся в Югославии, преобладали представители так называемых интеллигентных профессий, свидетельствует о том, что в годы Гражданской войны Россия пережила изгнание своей элиты. Статистический анализ показывает, что шестдесят два процента прибывших в Югославию россиян имели среднее, а тринадцать процентов - высшее образование. Такой социальный состав резко контрастировал с преимущественно аграрной структурой населения Королевства СХС, в котором в то время более половины населения было неграмотным. Встретились две культуры: одна - городская с глубокой традицией, вторая - с вековым традиционно-крестьянским укладом. Особенности, отличающие их друг от друга, сложились со временем в гармоничное целое, ибо изначально дополняли друг друга.

У беженцев из России было то, что Королевству, которое понесло во время войны огромные материальные и людские потери, прежде всего на сербской территории, особенно недоставало - знание и профессиона-

ове разлике уклопиле у складну целину, тим пре што су се употпуњавале.

Руске избеглице имале су управо оно што је Краљевини недостајало (услед ратних разарања и великих људских жртава, пре свега у српском делу земље) - знање и вештину. Руски инжењери, професори, архитекте, правници и лекари били су брзо ангажовани у државној служби. Руски уметници пунили су наша позоришта и покретали балет и оперу, искусни професори попуњавали су упражњене катедре универзитета али и локалних градских и сеоских школа. За то време су руски архитекти доприносили изградњи порушених градова, а руски војници су реконструисали и градили нове путеве у нашој земљи. Сви сегменти руске избегличке колоније дали су свој допринос развоју Краљевине.

Прилагођавање и прве активности у новој земљи пратила је и изражена унутрашња миграторна покретљивост Руса и њихова стално изражена тежња да се концентришу у источном делу земље који им је, по

АРХИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ • АРХИВ ЈУГОСЛАВИЈИ

лизм. Руски инжењери, учитеља, професора, архитектори, юристов, лекари брзо устројивали су службу. Люди творческих профессий заполнили театры, основали балетную и оперную труппы, опытные преподаватели оживили заглухшие было университетские кафедры, преподавали в городских и деревенских школах. Русские архитекторы участвовали в восстановлении разрушенных городов, а русские солдаты - в реконструкции старых и прокладке новых дорог. Беженская колония внесла огромный вклад в развитие Королевства.

В начальный период, приспосабливаясь к новым условиям жизни, эмигранты особенно часто меняли место жительства, концентрируясь на востоке страны, где, согласно свидетельствам, население было настроено к ним особенно дружелюбно.

Королевство СХС, во многом благодаря, как подчеркивали многие, влиянию Короля Александра, открыло беженцам возможность беспрепятственно работать и создавать свои организации. Русский историк Алексей Кириллович Елачич, по поводу десятилетия своего пребывания в новой стране, записал: *"Русская эмиграция в Югославии живет весьма интенсивной жизнью (...) Похоже, однако, что нигде в мире русская эмиграция настолько не одомашнилась и не приросла к принявшей ее почве, как это произошло в Югославии"*.

њиховим речима, био пријатељски наклоњен.

Краљевина СХС, како су многи наглашавали, под великим утицајем краља Александра, отворила је простор за несметано делање и самоорганизацију руских избеглица. Алексије Кирилович Јелачич, руски историчар који је живео у Краљевини, забележио је поводом десетогодишњице боравка избеглица у новој земљи: *"Руска емигранција у Југославији живи веома интензивним руским животом (...) Али изгледа да се нигде на свету није руска емигранција толико одомаћила и прирасла за тле које ју је примило као у Југославији"*. По доласку у Краљевину СХС Руси су добили велике могућности за самоорганизовање свог живота. Међу првим значајним руским установама у Краљевини формирана је "Руска православна загранична црква" у Сремским Карловцима (1921), где су одржани Први и Други сабор Руске православне Заграничне цркве (1921. и 1938). На њеном челу се, до 1936, налазио митрополит Антоније (Храповицки), кога је пратио глас да је Ф.М. ДостојеВСки по његовом узору сачинио лик Аљоше Карамазова, а потом митрополит Анастасиј (Грибановски). У Сремским Карловцима налазио се, од 1922, и Главништаб Руске армије са својим главнокомандујућим, генералом Петром Николајевичом Врангелом (до 1926). Ту је основана и једна од

АРХИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ • АРХИВ ЈУГОСЛАВИИ

Прибывшие в Королевство СХС россияне имели большие возможности и для организации своей общественной жизни. Одной из первых значительных русских институций, появившихся в Королевстве, стала Русская Православная Церковь за границей, сформированная в Сремских Карловцах (1921), где в 1921 и 1938 годах прошли ее Первый и Второй Соборы. Во главе Зарубежной Церкви до 1936 года находились митрополит Антоний (Храповицкий), которого считали, прототипом Алены Карамазова, а позднее - митрополит Анастасий (Грибановский). В Сремских Карловцах с 1922 по 1926 годы располагался и Генеральный штаб Русской армии во главе с Верховным главнокомандующим генералом Петром Николаевичем Врангелем. Здесь же в 1924 году основана одна из наиболее значительных организаций всей русской эмиграции Русский общевоинский союз (РОВС). Благодаря этому городок Сремские Карловцы стал в начале двадцатых годов одной из центральных точек на карте русской диаспоры, что подняло авторитет Королевства среди русских беженцев во всем мире.

Кроме того, Королевство позволило русским - едва ли не единственный случай в мире - сформировать автономную систему среднего образования. В двадцатые годы в Королевстве СХС работало около тридцати русских начальных и средних школ. Постепенно, когда

најзначајнијих организација избегличког света РОВС (Руски општевојни савез), 1924. године. Тиме је овај мали град почетком двадесетих година постао једно од најзначајнијих места на мапи руске дијаспоре, чиме је и утицај Краљевине међу руским избеглицама у читавом свету знатно порастао.

Краљевина је омогућила руским избеглицама, што је био готово јединствен случај у свету, да образују свој самостални школски систем. Двадесетих година у Краљевини СХС радило је око 30 руских средњих и основних школа, а касније је њихов број, због одсељавања Руса, смањења броја њихове деце и економске кризе, почео постепено да се смањује. Руси су отварали своје здравствене установе, своје библиотеке и читаонице, покретали своје штампарије, дневне и периодичне листове и часописе, формирали своје специјализоване књижаре.... Простор за културно деловање и очување руске самобитности био је широк. Њега су потпомагале власти Краљевине и њен монарх, како материјално, тако и организационо. У општој тенденцији отварања простора за делатност руских избеглица у новој средини у Београду је 1933. године оворен

АРХИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ • АРХИВ ЈУГОСЛАВИИ

часть русских разъехалась, детей стало меньше, сказался и экономический кризис, число школ сократилось.

Россияне имели и свои медицинские учреждения, библиотеки, читальни, типографии, издавали свои газеты и журналы, открывали русские книжные магазины и пр. Благодаря материальной и организационной помощи властных структур Королевства во главе с самим монархом, в стране сохраняли и культивировали русскую самобытность. Так, в 1933 году в Белграде был открыт Русский дом им. Государя Императора Николая II, где работали многие культурные и научные учреждения: Русский научный институт, Русский культурный комитет, Русская публичная библиотека, Русский драматический народный театр, Русско-сербские женская и мужская гимназии и др.

Идя навстречу беженцам, их принимали на государственную службу в различные министерства и ведомства.

Впрочем, жизнь вносила и свои коррективы. Несмотря на широкую государственную поддержку и заботу, беженцам приходилось преодолевать неизбежные бытовые проблемы. В целом оказываемый им прием был сердечным, особенно в восточной части страны, однако, не во все годы и не во всех случаях. Достаточно хорошо адаптировались в новой среде люди интеллигентных профессий - инженеры, агрономы,

”Руски дом Императора Николаја II”, у чијим су просторијама деловале многе културне и научне установе - од ”Руског научног института” и ”Руског културног одбора”, до ”Руске народне библиотеке”, ”Руског драмског позоришта за народ” и ”Руско-српске гимназије”.

Држава је на још једном пољу излазила у сусрет избеглицама - запошљавала их је у државној служби, у различитим министарствима и надлештвима.

Живот је, са друге стране, наметао своје неумитне токове. И поред све државне потпоре и бриге избеглице су се, суочене с неизвесном свакодневицом, морале сналазити на различите начине. Општи пријем, нарочито у источном делу земље, био је углавном срдачан, али не увек и у свакој прилици. Руси су се прилично добро сналазили у новој средини ако је реч била о запошљавању у културним и научно-просветним установама или у службама у којима је била потребна радна интелигенција (инжињери, агрономи, архитекти, лекари, конструктори, пилоти...). Међутим, нужда их је нагнала да, неретко, потраже запослење и на тешким физичким пословима, на

АРХИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ • АРХИВ ЈУГОСЛАВИИ

архитекторы, врачи, конструкторы, пилоты и т. п. Однако нередко нужда заставляла и их устраиваться по государственному найму на тяжелую физическую работу (строительство дорог, корчевку или рубку леса в Старой Сербии и Боснии), соглашаться на поденную работу по хуторам и деревням.

Проблеми с новой средой возникали редко, только в отдельных случаях и, как правило, не были связаны с восприятием беженской группы в целом. Так, в начале двадцатых годов на юге страны возникли трудности с устройством на работу русских преподавателей, плохо знавших сербский язык; были сложности и с отношением к русским архитекторам, которые, находясь на положении обслуживающего персонала, выполняли в мастерских местных подрядчиков наиболее ответственные работы. Но отдельные эксцессы не могли испортить общую картину гармоничных отношений беженцев с их окружением, которую описал Алексей Елачич.

Тяжелейший удар по жизни эмиграции в новой среде нанесла Вторая мировая война. Старые распри возобновились, а конфронтация, едва наметившаяся в довоенные годы в связи с обострением обстановки в Европе, углубилась. Когда началась война, идеологическая косность привела одних в Русский охранный корпус, который отдал себя под

изградњи путева или на крчењу и експлоатацији шума у Старој Србији и Босни, на којима их је ангажовала држава, или пак као надничари по мајурима и по селима Краљевине где су се запошљавали, од прилике до прилике, сами.

Проблеми у контакту са новом средином искрсавали су ретко и по правилу појединачно и нису били везани за избеглице као групу. Почетком двадесетих година било је проблема са запошљавањем руских професора по школама на југу земље, који су слабо знали српски језик, затим са ангажовањем руских архитеката који су били принуђени да у бироима домаћих неимара, обављајући најзначајније послове, буду третирани заправо као помоћно особље. Но, ти повремени ексцеси никако нису кварили општу слику складних односа избеглица и новог друштвеног окружења о којој је писао Алексије Јелачић.

Најтежи потрес у њиховом бивствовању у новој средини донео је нови рат. Обновљени су неки стари сукоби а нове поларизације које су се могле наслутити са заоштравањем односа у Европи у годинама пред рат, нагло су продубљене. Са избијањем рата стара идеолошка искључивост повела је неке у "Руски заштитни корпус" који се ставио под команду

АРХИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ • АРХИВ ЈУГОСЛАВИИ

команду нацистов, в расчете погастъ Восточный фронт и сражаться с большевиками, однако, остался в оккупированной Сербии и сотрудничал с оккупантами. Другие, когда Отечество ("под чьей бы то ни было властью"), оказалось под угрозой нападения со стороны Германии - старого недруга России - патриотически отметили идеологию и сформировали *Союз советских патриотов*, присоединившись к Народно-освободительному движению и Коммунистической партии Югославии. Третьи, как лояльные граждане, отозвались на призыв новой Родины к мобилизации и участвовали в короткой апрельской войне 1941 года. Некоторые оказались в немецких концентрационных лагерях. Несчастные русские священники, такие, как Иван Княжев или Михаил Гутовский, пострадали от усташей в Независимом государстве Хорватии. Большинство же беженцев, подчинившись судьбе и обстоятельствам, осталось в оккупированной Сербии, стараясь работать и, по мере сил, избегать невзгод.

А в 1944 году на территорию Югославии вошла Красная армия, против которой воевали в свое время многие беженцы, их отцы или деды. В стране установилась новая власть, идентичная власти в СССР. Были закрыты все беженские учреждения, школы, библиотеки и даже больницы. Перестали выходить газеты. Русский дом стали называть

нациста (у нади да ће доспети на источни фронт да се бори против бољшевика). Али су остали у окупираној Србији као сарадници окупатора. Други су, вођени патриотизмом који је искључивао идеологију у тренутку када се Домовина ("ко год њоме управљао") нашла у непосредној опасности због напада старих непријатеља Немаца, формирали "Савез совјетских патриота" и одлучили да се прикључе НОП-у и КПЈ. Трећи су, као лојални грађани, одазвавши се позиву на мобилизацију нове Домовине, учествовали у краткотрајном априлском рату 1941. године. Појединци су били одведени у логоре у Немачкој, на присилан рад. Злосретни руски свештеници, попут Ивана Т. Књажева или Михаила С. Гутовског, страдали су од усташа у НДХ. Но, највећи број избеглица остао је у окупираној Србији, повинујући се ситуацији и судбини. Радили су, колико су им то услови омогућавали, трудећи се да се склоне од недаћа.

А онда су се, 1944, на овим просторима појавили борци Црвене армије, против које су се у своје време, борили многи од избеглица или пак њихови очеви и дедови и пред којом су избегли из домовине. Успостављена је нова власт - идентична са оном у СССР-у. Затворене су

АРХИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ • АРХИВ ЈУГОСЛАВИИ

"Домом советской культуры". Эмигрантская жизнь замерла, утратив свою роль в общественной жизни государства. Многие тогда уехали на свою третью, четвертую или пятую Родину. В Югославии осталось всего около семи тысяч русских.

Следующий удар по ним, нанесенный в 1948 году, повлек новые отъезды и новые гонения. Неповторимость русской эмиграции, окрасившая и обогатившая межвоенную Югославию, продолжала сохраняться в последующие годы только в семьях и среди друзей русских - в воспоминаниях и на фотокарточках. Остались Русский Храм Св. Троицы на Ташмайдане, Иверская часовня, Памятник Русской славы и участок русской земли на кладбище. Остались потомки русских и их дела.

Осталось богатейшее наследие, созданное трудом русских людей, ставшее частью общественного и культурного развития Югославии. Его научное изучение только начинается.

Мирослав Йованович

све избегличке установе, школе, библиотеке, чак и болнице. Новине су престале да излазе. Руски дом је постао Совјетски. Избеглички живот је замро. Изгубио се из јавног делања. Многи су тада продужили даље, у своју трећу, четврту или пету Домовину. У Југославији је остало нешто око 7.000 Руса. Нови удар дошао је 1948. године. Нови одласци, али и протеривања и прогони. Руска избегличка посебност, која је обојила и обогатила међуратну Југославију, чувала се, за дуги низ година, само по кућама и међу пријатељима. У успоменама и међу старим фотографијама. Остала је Руска црква на Ташмајдану, Иверска капела и "парче руске земље" - руско гробље. Остали су људи и њихова дела.

Остала је за њима и пребогата баштина, ризница дела и доприноса који су у ово друштво и у ову културу уградили руски људи - а који су тек дотакнути научним истраживањима.

Мирослав Јовановић

О ИЗЛОЖБИ

У фондovima Архива Југославије чува се део архивске грађе која се односи на руске избеглице прихваћене од стране Краљевине Југославије након Октобарске револуције у Русији. Документа говоре о скоро свим областима друштвеног живота руске емиграције и налазе се у већини фондова централне државне управе (Министарство просвете, Министарство грађевина, Министарство унутрашњих дела...) Посебно занимљива документа, која сведочи о укупној државној политици према руској емиграцији налазе у фондovima 74 - **Двор Краљевине Југославије** и 138 - **Министарски савет Краљевине Југославије**.

У грађи ова два фонда налази се и велики број писама, молби и других обраћања највишим државним институцијама и личностима ради решавања разнородних проблема, а најчешће оних материјалних. Двор и Влада су удружења и организације, истакнуте уметнике и

АРХИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ • АРХИВ ЈУГОСЛАВИИ

О ВЫСТАВКЕ

В фондaх Архива Југославии хранятся документа, связанные с русскими беженцами, которые были приняты Королевством СХС после Октябрьской революции в России. Документа, представленные в большинстве фондов государственного архива (в фондaх Министерства просвещения, Министерства строительства, Министерства внутренних дел и др.), рассказывают обо всех областях жизни русской эмиграции. Для нас были особенно интересны документа, характеризующие политику государства по отношению к русской эмиграции - фондa № 74 "*Двор Королевства Југославии*" и № 138 "*Совет министров Королевства Југославии*".

В обоих фондaх располагается множество писем, направленных в высокие государственные инстанции. Письма касаются самых разнообразных проблем, решение которых было, как правило, невозможно без государственных субсидий.

научнике, пензионисане генерале, сенаторе и њихове породице али и све појединце чија молба је на убедљив начин говорила да је помоћ неопходна. Такви захтеви, који су најчешће решавани као гест добре воље и пријатељства, у материјалним условима веома тешким и за домаће становништво, на упечатљив начин говоре о односу који је југословенска држава имала према избеглом руском становништву, О трошку Двора достојно су сахрањиване истакнуте личности војног политичког и културног живота, а у остваривању свих права, руске избеглице су у потпуности биле изједначене са осталим грађанима своје нове домовине.

Посебно писма руске емиграције, која су основна тема ове изложбе, и на додатан, сликовит начин показују велику жељу и труд руских избеглица да се допринесе просперитету новостворене југословенске државе у свим областима, да се несебично пренесу знања и искуства која су стечена пре напуштања Русије; тежњу са обе стране да се пронађе одговарајући друштвени ангажман за руску емиграцију у складу са образовним, културним и другим потенцијалом који је са собом донела.

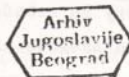
АРХИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ • АРХИВ ЈУГОСЛАВИИ

Двор и Правительство оказывали помощь обществам и организациям, людям искусства и ученым, инженерам и генералам в отставку, сенаротам, семьям перечисленных категорий, но и простым просителям, чьи письма убедительно доказывали, что им нужна помощь. Удовлетворение подобных прошений в тех тяжелых материальных условиях, в которых жила тогда Югославия, свидетельствует об отношении государства к оставшемуся без родины русскому населению. Так, например, крупных военных, общественных деятелей и других известных представителей русской эмиграции хоронили за счет Двора. У граждан России был в Югославии тот же правовой статус, что и у граждан Королевства.

Письма русской эмиграции Двору и Правительству ярко свидетельствуют о великом труде россиян, который вложили они в дело развития и процветания всех областей жизни сформированного в 1918 году югославского государства, о бескорыстном стремлении беженцев поделиться своими знаниями и опытом, приобретенными в дореволюционной России, а также о желании Королевства найти прибывшим в него людям применение, достойное их образовательных, культурных и прочих возможностей.

22-29

Бѣлградъ, 12 Маи 1921 года.

Глубокоуважаемый

Николай Петровичъ,

Посылаю Вамъ только что полученную мною телеграмму изъ Константинополя. Она указываетъ на отчаянное тѣмъ положеніе нашихъ несчастныхъ войскъ. Изъ этой телеграммы видно, что 400.000 долларовъ отъ нашего Клеа въ Вашингтонѣ должны служить обезпеченіемъ на 6 мѣсяцевъ для 10.000 человѣкъ. Кромѣ того мнѣ переводятъ изъ Парижа 1.500.000 франковъ.

Во избѣжаніе недоразумѣній считаю долгомъ отмѣтить, что въ число 10.000 человѣкъ не входятъ тѣ, на пріемъ которыхъ Королевское Правительство уже дало свое согласіе, а равно и тѣ, которыхъ мы просимъ принять въ пограничную стражу.

Приношу Вамъ мои извиненія за безпокойство въ столь серьезную политическую минуту, когда Ваше вниманіе и время поглощены государственною работою.

Въ ожиданіи Вашего отвѣта о томъ, что я могу телеграфировать Главнокомандующему, прошу Васъ, глубокоуважаемый Николай Петровичъ, принять увѣреніе въ глубокое мое почтеніе.

Искреннимъ преданіемъ

(Подпись)

ВАШЕ ВЕЛИЧАНСТВО,

1928 године основано је у Београду Друштво за Успомену на ЦАРА НИКОЛУ II, које се налази под Почасним Претседништвом Његове Светости Патријарха Варнаве, имајући за циљ да овековечи светлу успомену на незаборавног ЦАРА-МУЧЕНИЦА.

Друштво има следеће задатке: 1) да одржи путем штампе и јавних предавања трајну успомену на ЦАРА НИКОЛУ II, 2) да прикупља разна документа, књиге, фотографије, мемуаре и др., који се односе на ЦАРА-МУЧЕНИЦА, ЊЕГОВУ УЗВИШЕНУ ПОРОДИЦУ и на Владавину ЦАРА НИКОЛЕ II; у томе је циљу Друштво отпочело рад на организацији Музеума за успомену на ЦАРА НИКОЛУ II у Руском Дому ЊЕГОВОГ Имена у Београду, 3) да потпомаже у Име почившег ЦАРА школску омладину издавањем новчане помоћи и стипендија, да отвара бесплатне кревете у болницама и обдаништима, да подиже иконе са неугасним кандилима у православним Црквама и др.

Наше Друштво, које има за циљ да овековечи светлу успомену на Великог Словена ЦАРА НИКОЛУ II, било би бескрајно срећно и захвално, ако би ВАШЕ ВЕЛИЧАНСТВО благоизволили указати му Највишу милост, примивши га под Своју Узвишену Заштиту, и ту своју свесрдну и најпокорнију молбу Друштво за Успомену на ЦАРА НИКОЛУ II узима смелост свеоданије поднети ВАШЕМ ВЕЛИЧАНСТВУ.

Молећи Господа Бога да очува ВАШЕ ВЕЛИЧАНСТВО и Цео ВАШ УЗВИШЕНИ КРАЉЕВСКИ ДОМ у добром здрављу и благоденствију, остајем свеоданији и најпокорнији слуга и богомолец ВАШЕГ ВЕЛИЧАНСТВА

Београд, 25. Фебруара 1934 г.

Митрополит Антоније
 Антоније, Митрополит Кијевски
 и Галици, Претседник Управе Друштва за Успомену на ЦАРА НИКОЛУ II.

ОДБОР ЗА ПРОСЛАВУ
240-годишњице
Кубанске козачке војске
16. Октобра 1936 године
Београд.
Немањина ул. Бр. 20.

МАРШАЛУ ДВОРА ЦЕГОВОГ ВЕЛИЧАЊСТВА
К Р А Љ А П Е Т Р А II.

4.000.-Кубанских козака, настајећи у братској Кра-
левини Југославији прослављају на дан 18. Октобра 1936 године 240-го-
дишњицу свога постојања.

Прослава ће се обавити у 15 часова 18. Октобра т.
године у Београду-Инжињерски Дом, ул. Краља Фердинанда Бр. 7.

Одбор за прославу најучтиво моли Господина Мар-
шала Двора, да у име Кубанских козака изволи изразити Цеговом Велича-
њству Краљу П Е Т Р У II, Цеговој узвишеној Мајци Краљици Марији и
Срему Краљевском Дому нашу козачку преданост, љубав и дубоку захвал-
ност за топло братско гостопримство.

МИЛЕО Млади Соко Ш. В. Краљ ПЕТАР II и Цео Краље-
вски Дом.

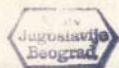
Секретар одбора
В. Шиховић
пуковник Кубанске козачке
војске.

У име одбора за прославу
претседник *М. Савић*
пуковник Кубанске козачке
војске.

*по референци,
у оштра*

1953

202-323

ВАШЕ КРОЛЕВСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО,

русские инженеры эмигранты, приехавшие из разных стран в прекрасную столицу Королевства Юго-Славии на Конгрессе Федерации Бюроиз русских инженеров, одушевлены искренним чувством глубокой благодарности **ВАШЕМУ ВЕЛИЧЕСТВУ** за оказанное Конгрессу гостеприимство.

Они испытывают неподдельную радость, что значительная часть русской эмиграции находится под защитой **МОНАРХА**, истинного друга всего славянства и любимого всеми русскими, принужденными проживать за рубежом своей Родины.

Счастлива Югославянский народ, что в лице **ВАШЕГО ВЕЛИЧЕСТВА** имеет не только мощного хозяина Королевства, но и истинного друга народа, безпрерывно болбующего о его нуждах.

Имени Господа Бога о даровании **ВАШЕМУ ВЕЛИЧЕСТВУ** и **ВАШЕМУ СЕМЕЙСТВУ** здоровья и благоденствия на многие годы на счастье и радость народам Юго-Славии.

*Председатель Конгресса
Инженеры Кошловский - Криворучко
Гавриил Минимир Р.С. Императорской России
Б. Белград 24 июля 1953 г.*

202-127

 Arhiv
 Jugoslavije
 Beograd

ВАНЕ КРАЉЕВСКО ВЕЛИЧАНСТВО,

Са осећајем дубоке оданости и бескрајне љубави Средњини одбор Удружења руских ратних инвалида у Краљевини Југославији моли ВАШЕ КРАЉЕВСКО ВЕЛИЧАНСТВО, да изволи примили најјердачнију захвалност две хиљаде и пет стотина руских ратних инвалида на Узвишеној памњи ВАШЕГ КРАЉЕВСКОГ ВЕЛИЧАНСТВА и великом дару у критичким и тешким данима финансијске кризе.

Сви руски ратни инвалиди растуруни по целој Краљевини моле Свевишег Бога о здрављу и благоденству ВАШЕГ КРАЉЕВСКОГ ВЕЛИЧАНСТВА и УЗВИШЕНОГ КРАЉЕВСКОГ ДОМА, који стоји на челу није само Краљевине Југославије, а и на челу целог Словенства.

Да би се остала трајна усмена на Узвишеној памњи ВАШЕГ КРАЉЕВСКОГ ВЕЛИЧАНСТВА, Средњини одбор прошле године решио је створити Фонд ВАШЕГ КРАЉЕВСКОГ ВЕЛИЧАНСТВА за безкаматне позајмице руским ратним инвалидима у најжитнијим случајевима њихове беде.

Као темељ овог Фонда Средњини одбор прошле године положио је десет хиљада динара, који ВАШЕ КРАЉЕВСКО ВЕЛИЧАНСТВО благоизволели милостиво послати Удружењу, као дар ВАШЕГ КРАЉЕВСКОГ ВЕЛИЧАНСТВА.

Дар ВАШЕГ КРАЉЕВСКОГ ВЕЛИЧАНСТВА ове године од пет хиљада динара Средњини одбор уложио је за повећање Фонда ВАШЕГ КРАЉЕВСКОГ ВЕЛИЧАНСТВА.

Ми смо сви руски ратни инвалиди од најстаријег ђенерала до најмлађег војника били би сретни, ако би могли дати свој живот за благоденство ВАШЕГ КРАЉЕВСКОГ ВЕЛИЧАНСТВА и добро наше друге Отаџбине.

Одани ВАШЕМ КРАЉЕВСКОМ ВЕЛИЧАНСТВУ

 Деловођа
 поручник,
В. Зујев

 Благајник,
 ђенерал,
М. Милутић

 Потпретседник
 пуковник,
Н. Зубовић

 Претседник
 ђенерал,
Кнез Вук

 1/2. Фебруара 1934 године
 Београд.

133-405

Архив
Југославије
Београд

Ваше Краљевско Величанство

Руски ратни инвалиди, који су смештени у Инвалидском Доми Неговог Краљевског Величанства Кнеза Павла у Прињу до сада не могу заборавити најрећнији дан у њиховим животу - дан Узвишене посете Вашег Краљевског Величанства нашег Инвалидског Дома 15 јуна 1934 г.

Сви руски инвалиди у својој свакодневној молитви мале Свештене Госиода Бога о којој Узвишене душе Вашег Блаженпожившег Сујица, највећег у целој свету заштитника нас - руса, а у исто време о здрављу и благоденству Неговог Краљевског Величанства Краља Петра II. и Вашег Краљевског Величанства са целим Краљевским Домом.

Позитно малимо Ваше Краљевско Величанство да изволите приликом алдури Инвалидског Дома ириликати Узвишене посете Вашег Краљевског Величанства.

Безмерно одански верни Вашим Краљевском Величанству.

Управник Инвалидског Дома

Лександр Коваленко

Деловођа

Владимир Дим. Дрвошанин

Преставник Средишњег Одбора

Удружена руских ратних инвалида

у Краљев. Југославији

Милан Управе Генерал Свободов

Београд, 5. септембра 1935 год.

ПОД ВИСОКОМ ПРИШЛОМ
ЊЕГОВОМ ВИСОКОМ ВИСОЧАМСТВУ
УДРУЖЕЊЕ РУСКИХ РАТНИХ ИНВАЛИДА
у Краљевини Југославији

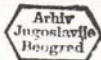
БЕОГРАДСКИ ОДБОР

Бр. 414

12. јуна 1936 год.

БЕОГРАД

Цел.: 29-934

ЊЕГОВОМ КРАЉЕВСКОМ ВИСОЧАМСТВУ
КНЕЗУ НА' ЗНИКУ П А В Л У

Благодарећи Високој г. љи БЛАЖЕНОПОЧИШЕГ ВИТЕШКОГ КРАЉА
АЛЕКСАНДРА I УЈЕДИНИТЕЉА, високој Заштити ВАШЕГ КРАЉЕВСКОГ ВИСО-
ЧАМСТВА, а уз помоћ Министарства социјалне политике и народног
здравља, Поглаварства града Београда и појединих југославенских
и руских патриота створен је у Београду Руски Инвалидски Дом ЦАРА
НИКОЛЕ II МУЧЕНИКА за смештај најсиромашнијих ратних инвалида.

Овај Дом посвећен је светлој усломени на Блаженопочивше
ВИТЕШКОГ КРАЉА АЛЕКСАНДРА I УЈЕДИНИТЕЉА и ЦАРА НИКОЛУ II МУЧЕНИКА.

Свечано благодарење и освећење Инвалидског Дома, као и пло-
че, посвећене највећим Словенским Владарима - Мученицима за добро
целог Словенства, обавиће се на дан (21 јун) у 10 1/2 часова пре
подне у улици Чича Илијиној, бр. 4 (Смедеревски Керем).

Управи Београдског Обласног Одбора Удружења Руских Ратних
Инвалида част је умолити ВАШЕ КРАЉЕВСКО ВИСОЧАМСТВО, да Својим
присуством изволи увећати значај ове свечаности и тиме пружити
нашим ратним инвалидима Високу част и срећу.

Бескрајно одани ВАШЕМ КРАЉЕВСКОМ ВИСОЧАМСТВУ

Секретар
Капетан I класе,

A. Mordvinski

Претседник Одбора
Дивизијски генерал,

B. Branjević

МАРШАЛАТ ДВОРА

Бр. 926

15-47-36

Београдски Шаховски Клуб

Бр. службено

27. децембра, 1930. г.

Београд.

3 276-433

Handwritten signature

Маршалу Двора Његовог Величанства Краља

Београд.

Господине Маршалу,

Београдском Шаховском Клубу част је обавестити Вас, да нам 2. јануара идуће године, стиже у Београд Г. Др. Александар Аљехин, светски првак у шаху, и да ће у дане 3. и 4. јануара одржати једну јавну дискусију по шаховским питањима и једну симултану продукцију.

Г. Др. Аљехин, који је данас првак света на шаху и по народности син Великог Руског Народа, сада тешко нападеног био би пресрећан, ако би му била указана та превелика милост, да га Његово Величанство Краљ благоизволи примити у аудијенцију, те због тога Београдски Шаховски Клуб и има част умолити Вас, Господине Маршалу, да изволите издејствовати код Његовог Величанства Краља ту аудијенцију.

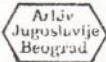
Г. Др. Аљехина претставио би Његовом Величанству Краљу уз највише одобрење Његовог Величанства Краља Г. С. Д. Тодорић, председник Београдског Шаховског Клуба и привремени председник Шаховског Савеза Краљевине Југославије.

Благодарени Вам унапред Београдски Шаховски Клуб Вас моли да изволите примити к знању да ће г. Др. Аљехин остати по свој прилици у Београду на дан 3. и 4. јануара, ове године и да су шаховске приредбе које ће одржати у те дане заказане за по подне.

22-14

Господину

Председнику Министарског Савета,

Комунизам, који грози да збрише са лица земље све законе, све владе и управе, сву цивилизацију, јесте општа опасност и борби са њим дужне су да воде све културне нације. За ту борбу нарочито су погодни руски избеглице - емигранти, који као људи, који су сами све искусили и који су добро упознати са суштином комунизма.

Пошто се у Београду налази читава група искусних литерарних непријатеља болшевиизма /сарадници "Новога Времена", Јегоров, уредник истога листа Кејунин, сарадник "Рускога Слова", свештеник Григорије Петров; сарадник "Руске Воље", професор Чубински и многи други/. Ако би се, осим тих лица скренула пажња још и на српске јавне раденике и журналисте, то би се могао створити један кадар солидне, добре и тактично постављене антиболшевичке пропаганде у Југославији.

Писац ове представке има част умолити Вас, Господине Министре Председнице, да благоизволите поклонити пажњу његовим предлозима:

1./ да се о Београду оснује анти-болшевичко издавачштво, које ће штампати на српском језику антиболшевичку литературу - брошуре, расправе, листове, поштанске карте, илустрације и друго, и то у првом реду о темама: "Шта је комунизам", "Теорија и практока комунизма", "Комунизам и социјализам", "Комунизам и демократија", "Диктатура пролетаријата", "Грађански рат", "Шта је то црвена армија?", "Лична својина као услов напретка", "Због чега пропада Русија?", "Класна борба или класна солидарност", "Интернационализам и љубав према отаџбини", "Шта су обећавали московски комунисти, а шта су дали" итд. итд.

2./ Основати у Београду за те издавачке сврхе нарочиту штампарију са словима **лжж** ћирилице, латинице и руског писма.

3./ Основати у Београду оделене телеграфске агенције "Козмос", која ће свестрано снабдевати српски "Пресбиро" антиболшевичким

. / .

- 2 -

информацијама и чланцима, а из Београда би се слале у све престонице света, ради објављивања у све светске листове те вести, које би сама Краљевска Српска Влада желела, у смеру користи и успеха српске и опште славенске политике.

Ради остварења горе изложених предлога, покретачи ни у колико не моле од Српске Краљевске Владе новчану потпору. Они располажу са 40 милијона рубаља у депозитима 5% новчаница Руске Државне Банке. Истина, те се новчанице данас не нотирају на београдској берзи, али оне ипак представљају потпуно реалну вредност при свакој смени свију режима у Русији. Покретачи моле само, да Краљевска српска Влада узме у залогу те новчанице, на три месеца, а за суму од 80.000 /осамдесет хиљада/ динара. Ка колико да је у данашње време пао курс руској рубљи, издатак два динара за хиљаду руских рубаља несме се сматрати за ризиковач.

Три месеца јесу довољан рок да се пусти у ток овај посао и да се постави на здраву трговачку основу и да се Влади врати узajмљена сума.

С најдубљим поштовањем, Господине Председниче, јесам

бивши председник министарства Донске
владае, генерал

З. Анферов

и уредник "Биржевих Вједомости" и
"Руске Воје"

Шторнов

17/1-21.
Београд.

ДЕЛЕГАЦИЈА
ПРАВОСЛАВНИХ ВЕРОСЛАВАНИХ
РУССКОЙ ЭМИГРАЦИИ
ВЪ ЮГОСЛАВИИ.

Бр. 437.-

1700
Београд, 1. Јула 1931 г.

203-451

Дубокопоштовани
Господине Маршале,

Према молби Главног Савета Друштва за старање о духовним потребама Православних Руса у Југославији, част ми је саопштити Вашој Екселенцији да 5. Јула о.г., у 9 час. ујутру, на Новом Гробљу, одржаће се освешћење Иверске Капеле, саграђене у Београду старањем руских људи.

Као што је познато, Иверска Капела у Москви, - највећа светиња Руског народа, - била је потпуно уништена болшевицима.

При освешћењу воспостављене у Београду Иверске Капеле чинодејствовати ће Његова Светост Патријарх Српски Варнава уз асистенцију Његовог Елаженства Митрополита Антонија.

Света Иверска Икона, која је приспела са Свете Горе, где је била израђена Светогорским калуђерима, биће свечано пренета 5. Јула о.г. у 8 час. ујутру из Руске Цркве

Његовој Екселенцији
Генералштабном Бригадном Генералу
А. Димитријевићу,
Маршалу Двора ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА КРАЉА.-

на Старом Гробљу у новосаграђену Капелу на Новом Гробљу.

Гореизнето част ми је саопштити Вашој Екселенцији у случају ако би сте нашли за могуће поднети о тој црквеној свечаности извештај Узвишеном Владару ЊЕГОВОМ ВЕЛИЧАНСТВУ КРАЉУ.

Изволите примити, Господине Маршале, уверење мог дубоког поштовања и оданости.

Владимир Маршал

of 12/13/36

20-129

ВАСЕ КРАЉЕВКО ВИСОЧАСТВА,

Arhiv
Jugoslavije
Beograd

У ПРАВИ ОДБИР ДРУШТА,

ЗА КРАЉЕ И ДОТРЕВАМА РУСKE
КРЕДНЕ И ЧИМЕ ЮЖНАЕ У ЗАГРЕБУ,
ИДАМ ВАСЕ КРАЉЕВКО ВИСОЧАСТВА,
ДА ПЛАТИТЕЛИ ОДОБРИТИ ДА
ЊЕГО КРАЉЕВКО ВИСОЧАСТВА
КЪАУ НИКОЛА, КОРИ НАСА ИМЕ РУСКА
ЦАРА ДУШЕНКА НИКОЛА, РУСА ДОКРАВИТЕ
ОСТА ДРУШТА.

НА ПРАВИ ВИСОКОМ РАДОСТАМУ
РИМЕ ВАСЕ КРАЉЕВКО ВИСОЧАСТВА
ДУША ВЛАДОДАРНА НЕ КАЖЕ ОВА У ПРАВА
НЕГО И СВА ВИСТА РУСКА ДАЦА О КОЈИМА
ОН ОНА СТАРА.

У ПРИЛОЖУ, ОВАЉКО ВАСЕ
КРАЉЕВКО ВИСОЧАСТВА КРАТКА
ИСТОРИЈА НАШЕ ДРУШТА, ДА БИ СЕ
ВАСЕ КРАЉЕВКО ВИСОЧАСТВА МОГЛО
УПОЗНАТИ СА РЕЗУЛТАТИМА ДОСАДАШЕ
НАШЕ РАДА.

ДУШКО ВЛАДОДАРНИ
И ОДАНИ ВАСЕ
КРАЉЕВКО ВИСОЧАСТВА

ПРЕКАДАНИК: В. Коршевски

ПОЧАСНА ПРЕКАДАНИЦА:

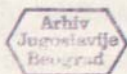
Анџа П. Хришћка

СЕКРЕТАР:

А. Митић, Београд

Ваше **В**еличанство!

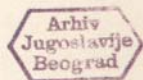
Ми Руси који радимо у Борском Руднику, сматрамо за велику срећу што можемо изразити **Вашем Величанству** наш осећај безграничне љубави и оданости приликом десетогодишњице сјајне владавине **Ваше** **Величанства** у сродној нам по духу и вери Југославији.

Мама, принуђенима да напустимо своју драгу Ошацбину, прва је отворила врата и примила нас у браћски загрљај љубивољубива Југославија, где смо нашли насušни хлеб, браћске односе, љубљеност васпитања своје деце у националном духу и уточиште за своје сироте и инвалиде. Овакав пријем и овакав одношај ми нећемо заборавити ниши наши потомци.

Нека Господ Боћ благослови узвишену и славну владавину **Ваше** **Величанства** и нека пошље **Вашем**

20-170

Величанству као и **В**ашем **К**ра-
љевском **Д**ому многа среће, радос-
ти и здравља за добро и најредак
браћске Југославије и Југословенског
народа.

Председник
Руске Колоније
у Бору

Владимир Кнежевић

Председник
Удружења Руских Официра
у Бору

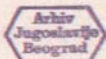
Туркович Свјидан

Лшаман
Казачке Станице
у Бору

Симитрије Свјетлицки

Бор, Јуџуст 1931.

20-160

ЊЕГОВОМ КРАЉЕВСКОМ ВЕЛИЧАНСТВУ
КРАЉУ АЛЕКСАНДРУ ПРВОМ.

Данас читава Краљевина, почев од највећег великаша па до последњег сиремаха прославља десетгодишњицу јаке и мудре владавине ВАШЕГ КРАЉЕВСКОГ ВЕЛИЧАНСТВА.

У овај свечани и велики за Југославију и ВАШЕ ВЕЛИЧАНСТВО дан целокупна руска емиграција која увек ужива ВАШЕ очинско старање и пажању слива се заједно са свим Југословенским народом у једном митном полету најтоплије благодарности и бескрајне љубави према ВАШЕМ ВЕЛИЧАНСТВУ, она се удружује са Југословенским народом у једном сложном усклику: " Живео ЊЕГОВО ВЕЛИЧАНСТВО КРАЉ АЛЕКСАНДАР ПРВИ! "

Руски људи, који су нашли привремено склониште у Земљу моле драгог Бога нека он, Свевишњи и Предлагач, пошаље ВАШЕМ КРАЉЕВСКОМ ВЕЛИЧАНСТВУ, ЊЕНОМ КРАЉЕВСКОМ ВЕЛИЧАНСТВУ КРАЉИЦИ МАРИЈИ, ЊЕГОВОМ КРАЉЕВСКОМ ВИСОЧАНСТВУ ПРВСТОЛОНАСЛЕДНИКУ ПЕТРУ и читавом ВАШЕМ КРАЉЕВСКОМ УЗВИШЕНОМ ДОМУ јасну и пуну срећу и да подари ВАМ дуги и дуги ние година

20-161

ЕГО КОРОЛЕВСКОМУ ВЕЛИЧЕСТВУ
КОРОЛЮ АЛЕКСАНДРУ ПЕРВОМУ.

Сегодня все Королевство отъ перваго вельможи до послѣдняго бѣдняка празднуетъ десятилѣтiе твердаго и мудраго правленiя ВАШЕГО КОРОЛЕВСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА.

Въ этотъ знаменательный для Югославіи и ВАШЕГО ВЕЛИЧЕСТВА день русская эмиграція, неизмѣнно пользующаяся ВАШИМИ сердечными заботами, вниманiемъ и лаской, сливается въ единое цѣлое со всѣмъ Югославянскимъ народомъ въ мощномъ порывѣ горячей благодарности и безпредѣльной любви къ ВАШЕМУ ВЕЛИЧЕСТВУ; она объединяется съ Югославянскимъ народомъ въ единомъ кличѣ "Живео Краљ Александр I".

Русскіе люди, нашедшіе себѣ временный прiютъ въ Земунѣ, молятъ Господа Бога да ниспослетъ Онъ, Всеблагій, ВАШЕМУ ВЕЛИЧЕСТВУ, ЕЯ ВЕЛИЧЕСТВУ КОРОЛЕВѢ, ЕГО ВИСОЧЕСТВУ НАСЛѢДНИКУ КОРОЛЕВИЧУ и всей ВАШЕЙ АВГУСТЪЙШЕЙ СЕМЬѢ свѣтлое и полное счастье и да даруетъ ВАМЪ долгіе, долгіе годы царствованiя на благо

133-489

ЗАЈЕДНИЦА ДОМА И ШКОЛЕ — ГОСПИТЕЉСКИ КОМИТЕТ
ПОД НАЗНАЧЕНИМ ПРЕДСЕДНИКОМН. В. КРАЉИЦЕ МАРИЈЕ
РУСКО - СРПСКЕ ЖЕНСКЕ ГИМНАЗИЈЕ

Бр. 339

25 децембра 1936 год.

Београд

Ул. Краљице Наталије бр. 33.

Ћећеровој Ексцеленцији
Маршалу Двора Ћећеровој Величанстви Краља Петра II
Београд.

Заједница Дома и Школе под највишом заштитом
Н. В. Краљице Марије Руско-Српске женске гимназије у
Београду, има високу част замолиши Вашу Ексцеленцију,
да изволите изјавити Ћећеровом Величанстви Краљу
Петру II дубоку захвалност Заједнице, за материјалну
помоћ, у износу 1000 динара и неоцењиву моралну помоћ,
указану ученицама Руско-Српске гимназије.

Управни одбор Заједнице сматра за велику срећу, да и
овом приликом изрази Ћећеровом Величанстви своје искрене
осећаје оданости.

Секретар

Председник

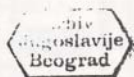
УПРАВА ДВОРА
ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА КРАЉА

Бр. 1766

491-21

РЕШЕЊЕ :

Н. В. Краљ благоволео је наредити, да се Одбору за потпомагање апсолвената Руског Кадетског Корпуса у Сарајеву пошаље из Његове касе (5000) пет хиљада динара, као дар Н. В. Краља.

Новац треба послати на адресу генерала г. Адамовића директора руског кадетског корпуса у Сарајеву.

Вр. Д. Управника Двора

Ађутант Н. В. Краља,

Пуковник:

Вештачки потпис

Бгд, 11. V. 1925. г.

1093
33

НЕГОВОМ ВЕЛИЧАНСТВУ КРАЉУ АЛЕКСАНДРУ I.

ВАШЕ ВЕЛИЧАНСТВО,

Бивши дугогодишњи Ректор универзитета, професор Патолошке анатомије на Одеском универзитету Др. Димитрије Павловић Кишевски сада се налази у врло тешком материјалном положају (беди) опасне болестан у 76 години живота.

Он мели, ВАШЕ ВЕЛИЧАНСТВО, да својем милостивом Владалачком руком олакшате његове телесне и душевне болове и га помогнете материјално на име лечена.

Професор Др. Кишевски, пре рата у Москви а доцније у Одеси будући дугогодишњи ректор универзитета и професор Патолошке анатомије, чинио је нецењиве услуге за Југословенску омладину, а поглавите за студенте из Краљевине Србије и Црне Горе, које је примав у неограниченом броју на универзитетске стипендије и увек давао обилату помоћ.

За време светског рата био је председник одбора за помоћ Српском црвеном крсту у Одеси и за четири године неуморно је радио прикупљајући обилате прилоге и шаљући преко претставника Српске владе, Црвеном крсту.

Одмах после рата 1919 год. маја месеца професор Кишевски је спасен од болшевика српским студентима и евакуисан из Одесе са југословенском колонијом.

У Београду је радио цуне 4 године, као консултант за руску наставу при Мин. просвете.

На позив лек. проф. Хлаве, патолога анатома Прашког универзитета, професор Кишевски са великим жаљењем напусти Београд-Славу другу етапину и примио се код проф. Хлаве, као његов помоћник и за руске студенте држао посебна предавања и вежбе.

После смрти проф. Хлаве престале су и његове функције и сада се налази у великој оскудици материјалној и болестан.

„Једина ми је жеља била да умрем у својој другој етапини .

 КАНЦЕЛАРИЈА
 Његовог Величанства Краља

Београд, 28 јулуара 1937 године.

Бр. 865 ✓

УПРАВНИКУ ДВОРА ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА КРАЉА

 Archiv
 Jugoslavije
 Beograd

По налогу Његовог Краљевског Височинства Кнеза Намес-
 ника, неволите исплатити суму од Динара 5.000,-/пет хиљада дина-
 ра/ Госпођи НАТАЛИЈИ БИКОВОЈ, праунуци песника Пушкина, на дан
 продаве стогодишнице од смрти Пушкинове, која почине 10 фебруара
 1937 године у Београду.

$\frac{10}{21}$

 УПРАВА ДВОРА
 ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА КРАЉА
 Н.Б. 299 ✓

МИНИСТАР ДВОРА,

Мираша Антонић

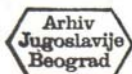
ДА СЕ ИСПЛАТИ

Управни Десет
 Посебни владски

Јосиф М. Милић

203-220

Ваше Краљевско Висоганство
Кнез Георгий Павле!

Висока милост и љазна Ваше Краљ
Висоганства дружиле су ми, при крају
моје живота, велику радост и јуно задовољство
и усретиле су ме још једном.

Мени је саопштено, да је моја молба
јоволно решена и, са јуна с.г., мени је од-
ређена јо мом јубовору јодина награда
у размери 24.000 динара

Овом јримљом гост ми је јоднећи
Вашем Краљевском Висоганству изразе
моје срдане захвалности, за изванредну
Високу јомоћ, са најбољим жељама Вама,
Ваше Краљевско Висоганство, и Вашеј
Узвишеној Породици,
са многакошћовањем

Ваш одани

Александар А. Терићевс-Меншој,
б. јубовник Руске Царске Гарде.

У адитан

2 јуна 1938 год.

Земун.

Носовцева ул., 11.

Маршалу Двора
 Краљев. Величанства Краља

Чити ми је искупувати своје владино право знања. Господину
 Маршалу, ради именовања димитријевих информаната
 и осталих одређених личности.

Мој дугогодишњи рад у Канцеларији Краљевине
 Србије, служи ми као препорука, и ја се надам да ће
 то моје радом бити задовољни.

Држав.

Српско-Југословенске
 Краљевине

интер. Канцеларија Краљевине Србије.

ЛЕГЕНДЕ

Долазак емиграната у
Краљевину СХС

1. Информација Василија Штрандмана о “очајном положају” 10.000 руских војника у Константинопољу (1921., 2 стр., штампано, руски језик)

2 Извештај - Скраћени обрачун месечног издржавања Руске војске која се налази у војним логорима у Кабадажи и на Лемносу састављен за случај њеног измештања на територију Краљевине СХС (2 стр., штампано, руски језик)

3. Један од спискова руских избеглица који су тражили улазак у Краљевину СХС припремљен у Министарском савету Краљевине (2 стр., штампано, српски језик)

4. Молба генерала Н. П. Врангела председнику Министарског савета Краљевине СХС да се у Краљевство прими војни контингент од 1800 људи принуђених да се евакуишу из Галипоља (1922., 3 стр., штампано, руски језик)

ОБЪЯСНЕНИЯ

Прибиће емигрантов в
Королевство SHS

1. Сообщение Российского Посланника В. Н. Штрандмана об “отчаянном положении”, в котором находятся десять тысяч русских военных в Константинополе (1921., 2 стр машинописный текст на русском языке)

2. Справка - Краткий расчет стоимости содержания в месяц Русской Армии, находящейся в военных лагерях в Кабадаже (Галлиполи) и на Лемносе в случае перевода ее в пределы Королевства Сербов, Хорватов и Словенцев (2 стр машинописный текст на русском языке)

3. Один из списков русских беженцев, обратившихся с прошением о приеме их в Королевство СХС, подготовленный в Совете Министров Королевства. (2 стр машинописный текст на сербском языке)

4. Прошение генерала Н. П. Врангеля Председателю Совета Министров Королевства СХС Николе Пашичу о принятии в Королевство военных контингентов Русской Армии в количестве тысячи восьмисот человек, вынужденных эвакуироваться из Галлиполи (1922., 3 стр. машинописного текста на русском языке)

5. Извештај Александра Белића, председника Државне комисије за избеглице, председнику Министарског савета о путовању у Париз и разговорима у Министарству спољних послова Француске о руским избеглицима француске евакуације. (1921., 7 стр., рукопис, српски језик)

6. Руски дипломатски представник у Константинопољу моли Николу Пашића да дозволи боравак у Краљевини СХС за три хиљаде Руса “побеглих од большевика” (1923., 4 стр. штампано, руски језик)

7. Протест Руског националног комитета из Париза упућен председнику Министарског савета Краљевине СХС против прогона којима су подвргнуте руске избеглице у Бугарској (1922., 4 стр., штампано, руски језик)

8. Протест Руског Националног Комитета у Паризу и других руских установа (укупно десет) Председнику Министарског Савета господину Бугарске, г. Стамболијском против поновљених прогањања руских избеглица, нарочито војних лица, у Бугарској (1922., 3 стр. штампано, руски језик)

5. Отчет Председателя Государственной комиссии по устройству русских беженцев Александра Белича, о его поездке в Париж и о переговорах, проведенных им в Министерстве иностранных дел Франции по проблемам русских беженцев, эвакуированных из Франции, Председателю Совета министров Королевства СХС (1921., 7 стр. рукописного текста на сербском языке)

6. Российский дипломатический представитель в Константинополе обращается к Николу Пашичу с прошением разрешить въезд в Королевство СХС трем тысячам “русских, бежавших от большевистских преследований” (1923., 4 стр. машинописного текста на русском языке)

7. Протест Русского Национального Комитета в Париже, направленный Председателю Совета министров Королевства СХС против гонений, которым подвергались в Болгарии русские беженцы (1922., 4 стр., машинописного текста на русском языке)

8. Протест Русского Национального Комитета в Париже, Российского финансово-торгово-промышленного союза, Союза Русских Инженеров за границей и др. организаций (всего десять), направленный Председателю Совета Министров господину Стамболийскому с протестом против “возобновления в Болгарии гонений на русских беженцев и в особенности на русские военные контингенты” (1922., 3 стр. машинописного текста на русском языке)

9. Списак сенатора Владајућег Сената који су боравили у Београду и Краљевини СХС (без датума)

10. Писмо Василија Штрандмана Николи Пашићу које садржи молбу да се кредит за Државну комисију за бригу о руским избеглицама иплаћује редовно и да се не смањује"јер је положај руских избеглица у Краљевини трагичан" (1924.,2 стр. штампано, руски језик)

11. В.Н. Штрадман захваљује председнику Министарског савета Николи Пашићу на указаној материјалној помоћи (у прилогу списак појединаца и организација којима је помоћ додељена) (1920., 5 стр., штампано, на руском језику)

12. Молба да се стотини руских инжењера, који се налазе у различитим местима Европе, Азије и Африке, дозволи улазак у Србију (1921.,2 стр., штампано, српски језик)

13. Списак руских инжењера који су се налазили у Константинопољу (1921.,3 стр., штампано, руски језик)

9. Список г.г. сенаторов Правительствующаго сената, находящихся в Белграде и Королевству СХС (без даты)

10. Письмо В.Н. Штрандмана Николе Пашичу с просьбой не уменьшать и регулярно выплачивать кредит Державной комиссии по устройству русских беженцев: "Считаю своим грустным и тяжелым долгом довести до Вашего сведения, что положение русских беженцев в Королевстве стало до крайности трагичным" (1924.,2 стр. машинописного текста на русском языке)

11. В.Н. Штрандман благодарит Председателя Совета министров Николу Пашича за оказанную материальную помощь и прилагает отчет о распределении денежных вспомоществований беженским организациям и нуждающимся беженцам (1920.,5 стр. машинописного текста на русском языке)

12. Прощение о том, чтобы сотням русских инженеров, оказавшихся в разных странах Европы, Азии и Африки, был позволен въезд в Сербию (1921.,...,машинописного текста на сербском языке)

13. Список инженеров из России, находившихся в Константинополе (1921.,3 стр. машинописного текста на русском языке)

Друштва и удружења

14. Друштво словенске узајамности: писмо Николи Пашићу, председнику Министарског савета Краљевине Југославије, ради обезбеђења финансијских средстава за рад Друштва
(1920., 3 стр., рукопис, српски језик)
15. Председник Управе Друштва за успомену на Цара Николу Другог - молба упућена Краљу за пријем Друштва "под своју узвишену заштиту"
(1934., 2 стр., штампано, српски језик)
16. Друштво за успомену на Цара Николу ИИ - позивница за "вече великих успомена" посвећено сећању на Цара Николу Другог
(1935., 2 стр., рукопис, српски језик)
17. Главни одбор Друштва Саборна Русија -Саборни Исток: молба упућена Краљу Александру за помоћ ради уједињења "растргане снаге руске емиграције"
(1930., 2 стр., штампано, српски језик)

Общества и объединения

14. Прошение Общества славянской взаимности Председателю Совета министров Королевства Югославии Николе Пашичу об обеспечении материальных средств, необходимых для работы Общества
(1920., 3 стр. рукописного текста на сербском языке)
15. Прошение председателя Правления Общества памяти Государя Императора Николая Второго, адресованное Королю Александру о принятии Общества под Его Высочайшее покровительство
(1934., 2 стр. машинописного текста на сербском языке)
16. Приглашение на Вечер "великих воспоминаний" Общества памяти Государя Императора Николая Второго
(1935., 2 стр. рукописного текста на сербском языке)
17. Прошение Главного совета общества Соборная Россия - Соборный Восток, адресованное Королю Александру о помощи, необходимой для воссоединения разьединенных сил русской эмиграции
(1929., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)

18. Писмо представника донских казака Н. Мельникова Државној комисији за руске избеглице са предлогом да се “донски пароброд” који се налази у Константинопољу “преда на располагање Краљевској Влади за његово коришћење у интересима Краљевства (...) због тога што ће Константинопољ ускоро бити окупиран кемалистима, а са њима ће доћи и руски большевизи, па пароброд може да се нађе у њиховим рукама” (1922., 2 стр., рукопис, руски језик)

19. Одбор за прославу 240-годишњице Кубанске козачке војске поздравним писмом преноси Краљу Петру ИИ своју “преданост, љубав и дубоку захвалност” Краљевском дому (1936., 1 стр., штампано, српски језик)

20. Управа Удружења руских официра Носилаца Ордена и оружја Св. Георгија у Краљевини Југославији позива Кнеза Павла да посети добротворни концерт-бал који је Друштво организовало у корист носилаца ордена запалих у беду (1936., 1 стр., штампано, српски језик)

21. Одбор госпођа приређује забаву у корист најсиромашнијих руских ратних инвалида (1937., 2 стр., штампано, српски језик)

18. Письмо представителя донских казаков Н. Мельникова Председателю Државной комиссии по устройству русских беженцев с предложением принять находящийся в Константинополе “донской пароброд в распоряжение Королевского Правительства для использования его в интересах Королевства (...) в виду того, что Константинополь в скором времени будет занят кемалистами, а вместе с кемалистами туда придут и русские большевики, и пароброд может попасть в их руки” (1922., 2 стр. рукописного текста на русском языке)

19. Благодарственное послание Комитета по организации торжеств в честь двухсотсоорокалетия Кубанского казачьего войска с выражением преданности, любви и глубокой благодарности Королю Петру Второму и Королевскому Дому (1936., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)

20. Правление Союза русских офицеров, награжденных орденом и оружием Св. Георгия Победоносца в Королевстве Югославии (1936., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)

21. Женский комитет устраивает вечер в честь неимущих русских инвалидов войны (1937., 2 стр. машинописного текста на сербском языке)

22. Статут Савеза руских инжењера у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца са пропратним писмом председнику Министарског савета у којем су дефинисани задаци Савеза (1921., 10 стр., штампано, руски језик)
23. Писмо Удружења руских инжењера у Краљевини СХС председнику Министарског савета: захтев за "равноправним награђивањем запослених руских инжењера са другим поданицима Краљевства" (1921., 2 стр., штампано, руски језик)
24. Писмо Савеза руских инжењера у Краљевини СХС председнику Министарског савета у којем се упозорава на појаву лажног представљања појединаца као инжењера, иако немају високо техничко образовање (1921., 2 стр., штампано, руски језик)
25. Поздравно писмо са Конгреса руских инжењера одржаног у Југославији (1931., 1 стр., рукопис, колор, руски језик)
26. Захвалница Средишњег одбора Удружења руских ратних инвалида Краљу Александру на приложених 10.000 динара Удружењу (1934., 1 стр., штампано, колор, српски језик)
22. Устав Союза Русских Инженеров в Королевстве Сербов, Хорватов и Словенцев, сопровождаемый письмом Председателю Совета министров, в котором определены задачи Союза (1921., 10 стр., машинописного текста на русском языке)
23. Письмо Союза Русских Инженеров в Королевстве СХС Председателю Совета Министров Королевства СХС Николе Пашичу с просьбой "об уравниении в правах на вознаграждение русских инженеров с подданными Королевства" (1921., 2 стр., машинописного текста на русском языке)
24. Письмо Союза Русских Инженеров в Королевстве Сербов, Хорватов и Словенцев Председателю Совета Министров Королевства СХС Николе Пашичу о появлении лиц, которые, не имея высшего технического образования, самозванно выдают себя за русских инженеров (1921., 2 стр., машинописного текста на языке)
25. Приветственное письмо Конгресса федерации Союзов русских инженеров, который состоялся в Югославии (1931., 1 стр. рукописного текста на русском языке выполнено в цвете)
26. Благодарность Королю Александру от Центрального Управления Союза русских военных инвалидов в Королевстве С.Х.С. и за границей за выделение Союзу помощи в размере десяти тысяч динаров (1934., 1 стр. машинописного текста на сербском языке выполнено в цвете)

27. Захвалница руских инвалида из Инвалидског дома у Прчњу Кнезу Павлу на његовој посети Инвалидском дому (1935., 1 стр., рукопис, колор, српски језик)

28. Одбор госпођа приређује забаву у корист најсиромашнијих руских ратних инвалида (1934., 1 стр., штампано, колор, српски језик)

29. Позив Београдског одбора Удружења руских ратних инвалида Кнезу Намеснику Павлу да присуствује освећењу новосаграђеног инвалидског дома за руске инвалиде у Београду (1936., 1 стр., штампано, српски језик)

30. Председник Београдског одбора Савеза руских ратних инвалида предлаже Двору да се додатна средства за довршетак изградње Инвалидског дома обезбеди издањем књиге г. Хенсена о Краљу Александру (1932., 2 стр., штампано, српски језик)

31. Признаница да је Руски црвени крст примио од Краљевог двора помоћ од 10.000 динара (1927, 1 стр., штампано, српски језик)

27. Письмо русских инвалидов, проживавших в Инвалидном доме в Прчне, с благодарностью Князю Павлу за его посещение Инвалидного дома (1935., 1 стр. рукописного текста на сербском языке выполнено в цвете)

28. Женский комитет устраивает вечер в честь неимущих русских инвалидов войны (1934., 1 стр. машинописного текста на сербском языке выполнено в цвете)

29. Приглашение Князю-регенту Павлу от Белградского Управления Союза русских военных инвалидов в Королевстве С.Х.С. и за границей, присутствовать на освящении только что построенного Русского инвалидного дома в Белграде (1936., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)

30. Прошение Белградского Управления Союза русских военных инвалидов в Королевстве С.Х.С. и за границей о выделении дополнительных средств на строительство Инвалидного дома им. Царя Великомученика Николая Второго за счет издания книги г. Хенсена о короле Александре (1932., 2 стр. машинописного текста на сербском языке)

31. Расписка Российского Красного креста в получении от Королевского двора единовременной помощи в размере десяти тысячи динаров (1927., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)

Иформисање

32. Два информативна писма А.Суворина председнику Министарског Савета Николи Пашићу: прво, о неопходности издавања недељних новина за руске избеглице посвећених свакодневним проблемама њиховог живота; друго, у вези са корупцијом бивших руских посланика у Београду Јемљанова и Дворецког.
(1920.,5 стр. рукопис, руски језик)

33. Примерци листа "Новое время" из 1921. године.

34. Представка Бироа Збора представника избегличких организација у Краљевини СХС о потреби издавања недељног листа за емигранте
(1921, 3 стр., штампано, српски језик)

35. Бивши председник Руске Државне Думе моли Николу Пашића за помоћ у издавању "либералних руских новина (Рускоје дело у Београду" које ће допринети "не само обновити нове Русије него и целокупном јачању словенске узајамности"
(1923.,4 стр. рукопис, руски језик)

36. Примерак листа "Царскиј вестник", Београд, 1935.

Оповешенија

32. Две справки А. Суворина на имена Председателя Совета министров Николы Пашича: первая о необходимости издания еженедельной газеты для русских беженцев, посвященной бытовым вопросам беженства; вторая связана с делом о коррупции бывшего Российского посланника в Белграде Емельянова и Дворецкого.
(1920.,5 стр. рукописного текста на русском языке)

33. Экземпляры газеты "Новое время" за 1921. год.

34. Докладная записка Бюро Съездов представителей Беженских Организаций в Королевстве С.Х.С. о необходимости издания еженедельной газеты для эмигрантов
(1921., 3 стр. машинописного текста на сербском языке)

35. Бывший председатель Российской гударственной Думы обращается к Николу Пашичу с докладной запиской, прося оказать поддержку в издании "либеральной русской газеты "Русское Дело" в Белграде", которая бы не только помогла "восстановлению новой России, но и Славянскому делу во всей его совокупности"
(1923.,4 стр. рукописного текста на русском языке)

36. Экземпляр газеты "Царский вестник" (Белград, 1935)

Култура, издаваштво

37. Извештај о раду Матице руске у Новом Саду за 1933 годину. (1934)
38. Позив Краљу Александру и Краљици Марији на Бал руске штампе у корист руских књижевника и новинара (1929., 1 стр., штампано, српски језик)
39. Захвалница Савеза руских књижевника и новинара Краљу Александару на дару који им је упутио поводом Бала књижевника и новинара (1929.г., 1 стр., штампано, српски језик)
40. Списак чланова певачког хора Дворске капеле у 1932. години (1932., 1 стр., штампано, српски језик)
41. Предлог Александра Заболотнија, сликара и уредника руског листа Царски весник за умножавање портрета Краља Петра Другог - са мишљењем Министарства просвете (1939. 3 стр., штампано, српски језик)
42. Предлог за доделу Краљевског ордена сликару Алекси Ганзену (1932., 1 стр., штампано, српски језик)

Култура, издатељска дејелатност

37. Отчет о работе Матицы Русской в городе Нови Сад в 1933. г. (1934)
38. Приглашение Королю Александру и Королеве Марии на Благотворительный бал русских издателей в пользу русских писателей и журналистов (1929., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)
39. Письмо Союза русских писателей и журналистов в Югославии с выражением благодарности Королю Александру за пожертвования, сделанные им на Благотворительном бале в пользу русских писателей и журналистов (1929., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)
40. Список хористов Дворцовой капеллы в 1932 году (1932., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)
41. Александр Заболотный, художник и редактор русской газеты "Царский вестник" предлагает размножить портреты Короля Петра Второго; к письму прилагается мнение Министерства просвещения (1939., 3 стр. машинописного текста на сербском языке)
42. Королевский орден художнику Алексею Ганзену (предложение) (1932., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)

43. Писмо Алексија Шеншина, проф. Београдског универзитета, маршалу Двора Александру Димитријевићу, о проблемима у вези са потписивањем уговора са Министарством просвете (1933., 11 стр., штампано, српски језик)
44. Захвалница Удружење руски глумца у Београду на новчаној помоћи (1939., 1 стр., штампано, српски језик)
45. Позивница Официрског дома на традиционални велики југословенско-руски концерт бал "Вече руске бајке", у корист Санаторијума у Топчидеру за оболеле руске ратнике - жртве Великог светског рата (1930., 2 стр., штампано, српски језик)
46. Руско соколско друштво из Земуна упућује молбу да Кнегиња Олга преузме покровитељство над соколском заставом (1932., 1 стр., рукопис, српски језик)
47. Молба Југословенског шаховског савеза Маршалу двора да Краљ Александар прими у аудијенцију светског шаховског првака, руског емигранта др. Александра Александровича Алехина који на позив Савеза борави у Југославији (1931., 2 стр., штампано, српски језик)
43. Письмо профессора Белградского университета Алексея Шеншина маршалу Двора Александру Димитриевичу о проблемах, возникших в связи с подписанием договора с Министерством просвещения (1933., 11 стр. машинописного текста на сербском языке)
44. Письмо Общества русских актеров в Белграде с выражением благодарности за оказанную материальную помощь (1939., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)
45. Концерт и бал "Вечер русской сказки" (1930., 2 стр. машинописного текста на сербском языке)
46. Прошение, адресованное княгине Ольге от одного из членов Русского сокольского общества из Земуна, оказать покровительство Сокольскому знамени (1932., 1 стр. рукописного текста на сербском языке)
47. Югославский шахматный союз просит маршала Двора об аудиенции Короля для чемпиона мира по шахматам, русского эмигранта Александра Александровича Алехина, который по приглашению Союза приехал в Югославию (1931., 2 стр. машинописного текста на сербском языке)

48. Молба М.Горелова и З. Алферова, упућена председнику Министарског савета, да се материјално помогне оснивање антибольшевичке издавачке делатности у Београду (1921., 2 стр., штампано, српски језик)

49. Писмо Михаила Горелова, бившег директора “два најраспрострањенија руска листа”, Председнику Министарског савета у којем се моли одговор на раније писмо у вези са анти-большевичком издавачком делатношћу у Београду (1921., 2 стр., штампано, српски језик)

50. Обраћање Анатолија Виторфа, чиновника по уговору Војно-географског института, министру Двора Б. Јевтићу ради додељивања помоћи за штампање своје књиге “Цар Никола Други (1937. 1 стр., штампано, српски језик)

51. Рецензија књиге “Велики вожд Карађорђе” аутора генерала Гофмана од стране Историјског одељења Главног Јенералштаба (1928., 1 стр., штампано, српски језик)

52. Константин Куљев посвећује две своје песме - једну Краљици Марији а другу “успомени на Блаженопочившег Краља” (1934., 3 стр., рукопис, руски језик)

48. М. Горелов и З. Алферов обраћају се к Председателу Савета министров с прошењем о выделении материальной помощи на открытие в Белграде издательства антибольшевистской направленности (1921., 2 стр. машинописного текста на сербском языке)

49. Михаил Горелов, “бывший директор двух наиболее распространенных российских газет”, просит Председателя Савета министров ответить на посланное ему ранее письмо, относительно издательской деятельности антибольшевистской направленности (1921., 2 стр. машинописного текста на сербском языке)

50. Анатолий Виторф, чиновник по контракту Военно-географического института, обращается к министру Двора Б. Евтичу о выделении материальной помощи и оказании содействия для публикации его рукописи “Государь Император Николай Второй” (1937., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)

51. Рецензия Исторического отделения Генерального штаба на книгу генерала Гофмана “Великий вождь Карагеоргий” (1928., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)

52. Письмо, содержащее два стихотворения Константина Кульнева, одно из которых посвящено Королеве Марии, а второе “памяти Почившему в Бозе Короля” (1934., 3 стр. рукописного текста на русском языке)

Руска црква

53. Обавештење за Маршала Двора Краљевине Југославије да ће се 5. јула 1931. године одржати освећење Иверске капеле саграђене у Београду (1931., 2 стр., штампано, српски језик)
54. Топуска колонија руских избеглица, друштвене и професионалне организације и Козачје насеље “преклињају” Председника Министарског савета Краљевине СХС Н. Пашића да “дигне свој ауторитетан глас и јавно осуди чин насиља над руским Патријархом (господином Тихоном). Јер, све што имамо од Отаџбине је Црква и Вера, чију недодирљивост најпокорније молимо заштитити” (1922., 2 стр., штампано, руски језик)
55. Централни Одбор за оснивање и организацију Карпаторуске православне цркве (г. Ужград) захваљује Николи Пашићу на помоћи у вези са доласком “Нишког епископа Доситеја у Карпатску Русију, па је на тај начин спасио Карпаторуски народ духовне смрти која је њему претила са странг Коварног Рима” (1922., 2 стр., рукопис, руски језик)
56. Захвалница Кнезу Павлу на прилогу који је дао за зидање Руске Катедрале у Берлину (1937., 1 стр., штампано, српски језик)

Русская церковь

53. Делегация, ведающая интересами Русской эмиграции в Югославию, оповещает Маршала Двора Королевства Югославии о том, что 5 июля 1931 года состоится освящение воздвигнутой в Белграде Иверской часовни (1931., 2 стр. машинописного текста на сербском языке)
54. Топуская колония русских беженцев, общественные и профессиональные организации и Казачья станица обращаются к Председателю Совета министров Королевства С.Х.С. Его Превосходительству Н. Пашичу “с мольбою возвысить Ваш авторитетный голос, чтобы всенародно осудить акт насилия над русским Патриархом (Тихоном). Ведь все, что у нас осталось от Отчизны, это Церковь и Вера, коих неприкосновенность мы всепокорнейше просим отстоять” (1922., 2 стр. машинописного текста на русском языке)
55. Центральный комитет по устройству и организации Карпаторусской православной церкви (г. Ужгород) благодарит: “Вы пособили прибытию нашего любимого апостола епископа Нишского Преосвященного Досифея в Карпатскую Русь и таким образом спасли Карпаторусский народ от душевной гибели, которая угрожала ему со стороны Коварного Рима” (1922., 2 стр. рукописного текста на русском языке)
56. Благодарность Князю Павлу за оказанную материальную помощь при строительстве русского Кафедрального собора в Берлине

57. Поздравно писмо руских епископа Краљу Александру са Сабора у Сремским Карловцима (1924., 1 стр., штампано, српски језик)

58. Обавештење о предстојећем освећењу Иконе Св. Николе Чудотворца при руском санаторијуму у Панчеву, израђене за успомену на трагично преминуле Цара Николу ИИ и Краља Александра И (1935., 1 стр., штампано, српски језик)

59. Одбор за подизање Костурнице Русима изгинулим и стреланим на територији бивше Аустроугарске, сада Краљевине Југославије молби кнеза Намесника Павла да присуствује освећењу Костурнице на Новом градском гробљу (1936., 1 стр., штампано, српски језик)

60. Молба Патријарха српског, Варнаве, упућена маршалу двора, Славку Грујићу, да се Краљу Петру Другом, Краљици Марији и Кнезу Намеснику Павлу уруче писма и медаље примљене од архиепископа Камчатског и Сеуљског господина Нестора (Харбин, Манџурија), председника Комитета за подизање Спомен храма Императора Николаја Другог и Краља Александра Првог (1935., 1 стр., штампано, српски језик)

(1937., 1 стр. машинописног текста на србском језику)

57. Благодарственое Послание руских епископов, собравшихся на Собор Русской Православной Церкви, состоявшийся в Сремских Карловцах (1924., 1 стр. машинописног текста на србском језику)

58. Комитет по созданию Иконы в память убиенных Царя Николая Второго и Короля Александра Первого Объединителя оповещает о предстоящем освящении Иконы и ее помещении во Храме Св. Николая Чудотворца при Русской санатории в Панчево (1935., 1 стр. машинописног текста на србском језику)

59. Комитет по созданию Мемориального комплекса россиянам, павшим и расстрелянным на территории бывшей Австро-Венгрии, ныне Королевства Югославии, и войнам, павшим при обороне Белграда, просит Королеву Марию и Князя-регента Павла присутствовать на освящении памятника на Новом кладбище (1936., 1 стр. машинописног текста на србском језику)

60. Письмо, в котором сербский Патриарх Варнава обращается к Маршалу Двора Славко Груичу с просьбой передать Королю Петру Второму, Королеве Марии и Князю-регенту Павлу письма и медали от Председателя Комитета по строительству Храма в память убиенных Государя Императора Николая Второго Романова и Короля Александра Карагеоргиевича, Архиепископа Камчатского и Сеульского Нестора (Харбин, Манџжурия)

(1935., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)

Институције

61. Писмо, са ознаком "Поверљиво", руског посланика Василија Штрандмана Председнику Министарског савета и министру спољних послова Краљевине СХС, Николи Пашићу, о потреби реорганизације Државне комисије за руске избеглице (1921., 6 стр., штампано, руски језик)
62. Управни одбор Друштва за старање о потребама Руске средње и ниже школе у Загребу моли Кнеза Николу да буде покровитељ тога Друштва (1936., 1 стр., рукопис, колор, српски језик)
63. Писмо захвалности Краљу Александру, из Харбина, од бивших питомца Петроградске Високе Академије Права поводом обележавања стогодишњице Академије у Југославији, у Белој Цркви (1931)
64. Коментаривни концерт поводом стогодишњице Високе Академије права у Петровграду (1935., 1 стр., штампано, српски језик)
65. Молба Руско-српске женске гимназије у Београду Краљу Петру Другом за материјалну помоћ сиромашним ученицама (1936., 1 стр., рукопис, српски језик)

Институции

61. Письмо с грифом "Доверительно" Российского Посланника В.Н. Штрандмана Председателю Совета Министров и Министру иностранных дел Королевства СХС Николе Пашичу о необходимости реорганизации Державной комиссии по устройству беженцев (1921., 6 стр. машинописного текста на русском языке)
62. Правление Общества попечения о Русской средней и начальной школах в Загребе просит принять Общество под покровительство Князя Николая (1936., 1 стр. рукописного текста на сербском языке выполнено в цвете)
63. Благодарственное письмо Королю Александру Первому Карагеоргиевичу от бывших питомцев Петербургской Императорской Высшей Академии Права, проживавших в Харбине, в связи со столетним юбилеем Академии, отмечавшимся в Югославии (г. Белая Церковь) (1931)
64. Концерт в ознаменование столетия Санкт-Петербургской Императорской Высшей Академии права (1935., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)
65. Прошение Русско-сербской женской гимназии в Белграде Королю Петру Второму об оказании материальной помощи малоимущим ученицам (1936., 1 стр. рукописного текста на сербском языке)

66. Руско-српска женска гимназија у Београду захваљује Краљу Петру Другом на упућеној помоћи (1936., 1 стр., рукопис, српски језик)
67. Руски спортски клуб у Загребу изражава саучешће Краљу Петру ИИ поводом убиства Краља Александра (1934., 1 стр., штампано, српски језик)
68. Одлука Двора да се Руском кадетском корпусу у Сарајеву додели 5.000 динара за прославу јубиларне годишњице формирања (1925., 1 стр., штампано, српски језик)
69. Велики кнез Константин Константинович, шеф Првог руског кадетског корпуса који у Југославији наставља своју традицију.
70. Фотографија генерала Кутепова са посветом Кадетском корпусу
71. Фотографија генерала Врангела са посветом Кадетском корпусу
72. Војна обука кадета у кругу касарне “Краљ Петар” у Сарајеву
73. У Музеју Кадетског корпуса - са директором Корпуса
74. Генерал Кутепов пред стројем кадета на спроводу Генерала Врангела
75. Зграда касарне “Краљ Петар” у Белој Цркви у коју је премештен Кадетски корпус
66. Письмо Русско-сербской женской гимназии в Белграде с выражением благодарности Королю Петру Второму за оказанную материальную помощь (1936., 1 стр. рукописного текста на сербском языке)
67. Письмо Русского спортивного клуба в Загребе с выражением соболезнования Королю Королевства СХС Петру Второму в связи с убийством Короля Александра (1934., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)
68. Решение канцелярии Двора о выделении Русскому кадетскому корпусу в Сараево материальной помощи в размере пяти тысяч динаров в связи с юбилейной датой формирования корпуса (1925., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)
69. Великий князь Константин Константинович, Начальник Первого русского кадетского корпуса, продолжившего свою традицию в Югославии
70. Генерал Кутепов, фотография с его посвящением Кадетскому корпусу
71. Генерал Врангель, фотография с его посвящением Кадетскому корпусу
72. Военное обучение кадет а казарме им. Короля Петра в Сараево
73. Начальник Кадетского корпуса у Музея корпуса
74. Генерал Кутепов перед строем кадет на проводах генерала Врангеля
75. Здание казармы им. Короля Петра в Белой Церкви, куда был переведен Кадетский корпус

76-78. Велика матура: испитна komisija, писмени испит и свечано објављивање успеха

Фотографије из албума који је Први руски кадетски корпус Кнеза Константина Константиновича (Сарајево - Бела Црква) поконио Краљу Александру И Карађорђевићу

Колоније

79. Удружења руских избеглица у Бору преносе Краљу Александру поводом десетогодишњице владавине своје "осећаје безграничне љубави и оданости" (1931., 2 стр., рукопис, колор, српски језик)

80. Управни одбор Руске колоније у Земуну упућује најбоље жеље краљевској породици (1931., 4 стр., штампано, колор, српски и руски језик)

81. Захвални поздрав загребачких Руса Његовом Величанству Краљу (2 стр., штампано, српски језик)

82. Честитке Краљу Александру поводом десете годишњице доласка на престо од руске колоније из Горњег Милановца (1931., 1 стр., рукопис, српски језик)

83. Честитке Краљу Александру поводом десете годишњице доласка на престо од Смедеревске колоније (1931., 1 стр., рукопис, колор, српски језик)

76-78. Выпускной экзамен: экзаменационная комиссия торжественно објављује резултате писменог экзамена

Фотографије из Албума, који је Први Руски Велики Кнез Константин Константинович кадетски корпус (Сарајево-Бела Црква), подарио Краљу Александру Первому Карагеоргиевичу

Колонии

79. Сојузи руских беженца в Боре изражају Краљу Александру безграничне љубов и преданност в связи с десятилетием его вступления на престол (1931., 2 стр. рукописного текста на сербском языке с иллюстрациями)

80. Правление Русской колонии в Земуне - наилучшие пожелания королевской семье (1931., 4 стр. машинописного текста на сербском и русском языках с иллюстрациями)

81. Благодарственное приветствие русских, проживавших в Загребе, Его Величеству Королю (2 стр. машинописного текста на сербском языке)

82. Поздравления Королю Александру в связи с десятилетием его вступления на престол (Гор. Милановац) (1931., 1 стр. рукописного текста на сербском языках)

83. Поздравления Королю Александру в связи с десятилетием его вступления на престол (Смедерево) (1931., 1 стр. рукописного текста на сербском языках с иллюстрациями)

84. Честитке Краљу Александру поводом десете годишњице доласка на престо од Шабачке колоније (1931., 1 стр., рукопис, руски језик)

85. Честитке Краљу Александру поводом десете годишњице доласка на престо од Руске Козачке Калмицке Колоније (1931., 1 стр., штампано, српски језик)

86. Руске избеглице из Сомбора честитају Краљу Југославије Александру Првом десетогодишнице његог доласка на престо (1931., 3 стр. рукопис, руски језик)

87. Честитка представника руских избеглица Београдске, Земунске и Топчидерске колоније Николи Пашићу, председнику Министарског савета, поводом Српске нове године (1921, 2 стр. штампано, руски језик)

88. Руски емигранти из Бањалуке захваљују Краљу Александру због непризнавања совјетске власти као законите (1934., 1 стр., штампано, колор, српски језик)

89. Представници Београдске руске колоније изражавају саучешће Николи Пашићу, председнику Министарског савета, поводом убиства министра Милорада Драшковића (1921., 1 стр., штампано, руски језик)

84. Поздрављенија Королу Александру в связи с десятилетием его вступления на престол (Шабачкая Русская Колония) (1931., 1 стр. рукописного текста на русском языке)

85. Поздрављенија Королу Александру в связи с десятилетием его вступления на престол (Казачья - Калмицкая Колония) (1931., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)

86. Русские, проживающие в Сомборе почтительнейше просят Короля Югославии Александра Первого принять адрес в связи с десятилетием Его вступления на престол (1931., 3 стр. рукописного текста на русском языке)

87. Представители Белградской, Земунской и Топчидерской колоний русских беженцев поздравляют Председателя Совета министров Николу Пашича со "Сербским" Новым годом (13 января) (1921., 2 стр. машинописного текста на русском языке)

88. Русские эмигранты, проживающие в Банялуке, благодарят Короля Александра за его отказ признать законность советской власти (1934., 1 стр. машинописного текста на сербском языке выполнено в цвете)

89. Представители Белградской колонии русских беженцев выражают "глубочайшее сочувствие" Председателю Совета министров Николе Пашичу и всему сербскому народу по поводу убийства министра Милорада Драшковица (1921., 1 стр. машинописного текста на русском языке)

Материјална помоћ појединцима

90. Молба архитекте Војтеха Ридла да се композитору, Тадији Борошићу, творцу "Марша крунисања Краља Петра II" додели материјална помоћ ради повратка у Русију (1924., 2 стр., штампано, српски језик)
91. Решење Канцеларије Двора на основу наређења Краља да се за пет слика сликару С. Колесникову исплати 135.000 динара (1925., 1 стр., штампано, српски језик)
92. Решење Двора да се као Краљев дар за обележавање тридесете годишњице књижевног рада, Николи Н. Брешко-Брешковском, књижевнику, додели 1.000 динара (1927., 1 стр., штампано, српски језик)
93. Одлука Краља Александра да трошкове сахране генерала Федора Николајевића Чернојарева сноси Двор (1929., 2 стр., штампано, српски језик)
94. Молба Олимпије Суботић, удовице Дејана Суботића, сина др. Јована Суботића, упућена Краљу Александру за материјалну помоћ (1930., 2 стр., штампано, српски језик)

Материјална помоћ отдельним лицама

90. Прошение архитектора Войтеха Ридла о выделении композитору, Тадия Борошич, автору "Марша на коронацию Короля Петра Первого", материальной помощи для возвращения в Россию (1924., 2 стр. машинописного текста на сербском языке)
91. Решение канцелярии Двора, принятое на основании распоряжения Короля, о выплате художнику С. Колесникову 135.000 динаров в качестве гонорара за пять живописных полотен (1925., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)
92. Решение канцелярии Двора о выделении в качестве Королевского дара 1000 динаров писателю Н. Н. Брешко-Брешковскому в связи с тридцатилетием его литературной деятельности (1927., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)
93. Решение Короля Александра похоронить за счет Двора генерала Федора Николаевича Черноярора (1929., 2 стр. машинописного текста на сербском языке)
94. Олимпия Суботич, вдова Деяна Суботича, сына доктора Йована Суботича, обращается к Королю Александру с прошением о выделении материальной помощи (1930., 2 стр. машинописного текста на сербском языке)

95. Наређење министра Двора да се, по налогу Краља, Генералу Александру Остафијеву додели 4.000 динара помоћи ради лечења (1932., 1 стр., штампано, српски језик)

96. Студенати др Димитрија Кишенског, бившег ректора Универзитета у Одеси, моле Краља Александра за материјалну помоћ своме професору (1933., 3 стр., штампано, српски језик)

97. Доброволац српско-турског рата 1876. упућује захвалницу Краљу Александру на новчаној помоћи. (1932., 3 стр., штампано, српски и руски језик)

98. Молба супруге Михаила Суворина, уредника Новог времена, упућена министру Двора, Милану Антићу, да се њеном супругу додели материјална помоћ (1935., 2 стр., штампано, српски језик)

99. Одлука Канцеларије Двора да се М.А. Суворину додели пет хиљада динара ради лечења (1935., 1 стр., штампано, српски језик)

100. Признаница на примљених 4.581 динар од Двора за сахрану удовице бившег руског Царског посланика у Београду (1937., 1 стр., штампано, српски језик)

95. Распоряжение канцелярии Двора, выданное согласно решению Короля, о выделении генералу Александру Остафиеву 4.000 динаров на лечение (1932., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)

96. Студенты Новороссийского университета обращаются с прошением к королю Александру об оказании материальной помощи своему профессору Дмитрию Кишенскому (1933., 3 стр. машинописного текста на сербском языке)

97. Доброволец сербско-турецкой войны 1876 года благодарит Короля Александра за оказание материальной помощи (1932., 3 стр. машинописного текста на сербском на сербском и русском языках)

98. Александра Суворина, супруга редактора газеты "Новое время" М.А. Суворина, обращается к министру Двора Милану Античу с прошением о назначении ее супругу "пожизненной помощи" (1935., 2 стр. машинописного текста на сербском языке)

99. Решение канцелярии Двора о выделении М.А. Суворину, бывшему редактору "Нового времени", пяти тысяч динаров на лечение (1935., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)

100. Расписка о получении из канцелярии Двора 4. 581 динаров на похороны вдовы бывшего Российского посланника в Белграде (1937., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)

101. Одлука Двора да се прауници песника Пушкина додели 5.000 динара поводом 100-годишњице песникове смрти (1937., 1 стр., штампано, српски језик)
102. Захвалница Александра Бертељса Кнезу Павлу на одлуци да му се додели финансијска помоћ од 24.000 динара годишње (1938., 1 стр., рукопис, српски језик)
103. Софија Аверјанова, супруга "последњег царског руског начелника Генералштаба, који је издејствовао за Србију 40 милиона златних рубаља у најкритичнијим данима" моли Кнеза Намесника Павла за материјалну помоћ. (1938., 2 стр., штампано, српски језик)
104. Молба Лава Бајкова, писца четири књиге о живинарству "које оставља југословенском народу", за ново запошлење. (1932., 4 стр., штампано, српски језик)
105. Сергеје Лучанинов, писар Канцеларије краљевских ордена, моли Маршала Двора да се његово калиграфско знање користи и за исписивање диплома дворским лиферантима и другим одликованим личностима (1928., 1 стр., рукопис, српски језик)
106. Извод из Реферата стр. пов. бр. 2783/39 у коме се наводе руски политички и други савези у Југославији и даје политичка процена делатности Штрандмана (1939., 3 стр., штампано, српски језик)
101. Решение Двора о выделении правнуки А.С. Пушкина 5.000 динаров в связи со столетием смерти поэта (1937., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)
102. Александр Бертельс благодарит Князя Павла за решение назначить ему пенсию в размере 24.000 динар в год (1938., 1 стр. машинописного текста на сербском языке)
103. Софья Аверьянова, супруга "последнего начальника Российского Императорского Генерального штаба, который в самые критические для Сербии дни выхлопотал 40 миллионов золотых рублей", обращается к Князю-регенту Павлу с прошением о материальной помощи (1938., 2 стр. машинописного текста на сербском языке)
104. Лев Байков, автор четырех книг о проблемах животноводства, которые он "оставляет югославянскому народу", о трудоустройстве (1932., 4 стр. машинописного текста на сербском языке)
105. Сергей Лучанинов, писарь при Канцелярии королевских орденов, обращается с прошением к Маршалу Двора использовать его калиграфическое мастерство при написании дипломов поставщикам двора и другим награжденным (1928., 1 стр. рукописного текста на сербском языке)
106. Отрывок из Отчета 2783/39, в котором перечислены русские политические и общественные союзы, а также дана политическая оценка деятельности В.Н. Штрандмана (1939., 3 стр. машинописного текста на сербском языке)

107. Списак руских избеглица у Краљевини СХС запослених у Министарству грађевина, грађевинским дирекцијама и одељењима

108. Текст неидентификованог аутора “Размишљања о вероватној пропасти Европе и могућем спасу Русије” превод са руског, 117 стр.

107. Список русских беженцев в Королевстве СХС, принятых на службу в Министерство строительства, в строительные тресты и отделения (всего 266 имен).

108. Анонимный машинописный текст “Размышления о вероятной гибели Европы и возможности спасения России”, Перевод с русского языка. С пометкой “ГРАНЛАН”.

11000 Београд, ул. Васе Пелагића бр. 33

Телефони: централа - 650-755

директор: 651-144, 658-274

Факс: 652-740

e-mail arhiv@gov.yu

<http://www.gov.yu/arhiv>